

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÖYLE YA DA BÖYLE SANDIK BAŞINA...

Seçimlere iki ay kala ortaya çıkan tablo hiç de iç açıcı değil... Bir tarafta; tartışılan seçim sistemi, kimseyi tatmin etmeyen bir seçim kanunu, üzerine her gün yenileri eklenen "mükerrer seçmen" rezaletleri ve seçim telaşı yüzünden çalışamayan meclisin gölge düşürdüğü bir sandık. Diğer tarafta; olmayan parti içi demokrasileriyle karşımıza aynı isimleri çıkararak, önceki vaatlerinin hiçbirini gerçekleştirmediği halde yeni vaatlerde bulunmaktan çekinmeyen siyasi partiler... Tüm bunların ortasında da elinde "herşeye rağmen bir oyu" olan bizler... Belki de tüm bunları değiştirebilecek bir oy... Kolay gelsin...

Hürdiyet'in
Susan
Mehmet Ali'li
Çarkifeleği size
huzur dağıtır.
Hergün bir Hürdiyet
alın, ohh, kafa
dinleyin.

DİKKAT!

**"Herkes
bir kazma"**

kapmanyamız kesinlikle sona ermiştir. Lütfen ısrar ederek telefonlarımızı kilitlemeyin. Biz onları ağaç dikin diye dağıtmıştık be kardeşim, hiç kimlik olarak kullanılır mı?

Memleket
Patronlarındır

Hürdiyet

11 Şubat 199 Perşembe

Yayına hazırlayan: Mehmet ERSOY

Cumhurbaşkanı Kemirel, Azkök'le yemek yedi

Kemirel dün akşam yemeğini genel yayın yönetmenimiz Ertuğrul Azkök'le yedi. Azkök'le önce mercimek çorbası içen Kemirel, daha sonra kuru fasulye yedi ve en son Azkök'le hoşafını kaşıkladı. Azkök'ün kulaklarının tahta kaşıklardan bile daha biçimli ve derin olduğunu belirten Kemirel, "Sayın Azkök'le yemek yemek büyük bir keyif" dedi ve bunu sık sık tekrarlamak istediğini belirtti. Yönetmenimiz Ertuğrul Azkök, yemekten sonra Avrupa Hastanesi'ne geçerek kulaklarını yıkattı ve devletin ağzına kulağını bu kadar yaklaştırmayı başardığı için rakiplerinin kıskançlıktan çatlayabileceğini ifade etti...

ÜZÜM BUĞUSU HÜZÜNLERİ 1

Bir tutam sarı saçın, güneşin son ışıklarının altında kristalize olarak avuçlarımdan aşağı dökülüşünü izlerken, parmaklarımdan içime doğru yayılan ipeksi haz darbelerinin sarhoşluğunu yaşıyordum bir yandan. Havanın serinliğine almadan, çiğın nemlendirdiği çimenlere uzanmıştık. Susuyordu. Maviş gözleri evrenin mühürleri gibi hareketsiz, minnacık bedeninden gökyüzüne bakıyordu.

Bense anlatıyordum. Yıllardır mesleğimin hafızama yığıldığı özel anıları, devlet sırlarını, elime geçen inanılmaz kriptoların içeriklerini, hassas ve tehlikeli mafya dosyalarını, yatağını yeni bulmuş bir suyun akışı kadar rahat anlatabiliyordum ona. Oysa bunlar kör kuyulara bile fısıldayamayacağım kadar gizli bilgilerdi.

Bir ara üşüyebileceğinden tederin olup, kısa eteğinin altına, incecik küçük bacaklarına kaydardım gözlerimi. Henüz çıkmamış tüylerinin diplerinde en ufak bir ürperti izi yoktu. Buna rağmen elimde olmayarak elledim, öhmm, deşdirdim, hayı temas ettim. Tanrım! Bacışleri o kadar sağuk ve sertti ki, elim yapışacak sandım bir an. Hemen yerden kaldırıp incitmemeye çalışarak koynuma, paltomu içine soktum onu. Kazık gibi olmuştu zavalılık. İpek saçlarını göğsüme özenle yayarken carlak bir çocuk sesiyle irkildim "Babaa, babaa, koş, çabuk gel" diye bağıyordu. Neye uğradığımı şaşırmıştım.

Birkaç saniye sonra, o esnada evinde konuk olduğum bakan dostum geldi koşarak. Çocuk koynumdaki minik bedeni göstererek bas bas bağıyordu. "Bebeğimi çaldı, bebeğimi çaldı...!"

Ter içinde kalmıştım. Bakan dostumun yüzü, kibarlıkla şaşkınlık arasında gidip gelen yüzlerce mimiklinin istilasına uğramış gibiydi. Toparlanarak bebeği koynumdan çıkarttım ve küçük kıza uzattım. Sıkılarak "Onu masal anlatmak için almıştım kızım" dedim. Dilini çıkartarak bana küstahça "böö" yaptı ve bebeğini kapıp koşarak uzaklaştı.

Bakan dostum bir süre benim yere bakan gözlerimi süzdükten sonra gülmemeye çalışarak "Bahçe çok serin Ertuğrul Bey, haydi içeri girelim artık, biraşdan başkan da gelecek" dedi. Koluma girdi ve sürüklenen ayaklarını giriş kapısına yöneltti.

İşte bir gazetecinin yürek pusulası. Bazen bir zavalı Sibel Cam'ın kuş sekişi zerafetine, bazen bir cansız bebeğin sırdaşlığına yönelir. Sarsıcı ülke gerçeklerinin içinden bazen bir Ertuğrul sızır, sentetik bir saç telinde bile, varoluşun bingildak ürpertisine akar.

ERTUĞRUL AZKÖK

RENLER

SERDAR
TURBUT

SATIR
SATIR
BEN

Hava bir bıçak kadar keskin ve gelişkin mavisi kadar soğuktu. Çarlı ve ben hiç konuşmaksızın ve birbirimize bakmaksızın, teknenin Manhattan'a yaklaşan hırıltılı gövdesinde uçları kırılmış yelken direkleri gibi hareketsiz duruyorduk.

Birden!
İhh! Tuhaf oluyorum. Yapma Çarlı, pardon hanım. Allah kahretsin!...

Olamaz, tam öykünün en heyecanlı yerini yazarken karım geldi ve şap diye kulağımdan öptü gitti. Yahu başka zaman olsa para versem bunu yapmaz. Tam dalmışım çalışıyorum ya, şeytan dürttü işte. Git zavalı kocanın bütün ilhamını vantuzla gel dedi. Hep böyle yapar zaten. O bir, genel yayın yönetmenim iki. Biri yazarken bozar, biri yazdıktan sonra... Üzerimde uygulanan tam anlamıyla iki türlü kölelik sistemi. Ama yeter artık, daha fazla çekemiyeceğim. Ve tam şu esnada karımı öldürmeye karar verdim. (Bu kez ciddiym.)

Bu kez kararımı ertelemek için çok seri davrandım ve mutfaktan satırı kaparak evin içinde onu aramaya başladım. Evet, bu kez gözüm dönmüştü. Kapı virajını hızla aldığım bir odada karşıma çıkmasıyla birlikte satırla küstah suratını lime lime etmem bir oldu.

Artık nasıl parçaladıysam, elim kanlar içinde kalmıştı ve dirseğimden yere akıyordu. İşte şiddetin asıl destanı bu diye düşündüm. Nihayet şiddeti kalemlimle işlemek yerine satırımla birini doğramak suretiyle icra edebilmişim.

"Ayy, ne yaptın sen Serdarr?"

Bu çığılgı duymamla, dibi çürük ağaç gibi yere yıkılmam bir oldu. Bu, bu karımın sesiydi. Başımda dikilmiş dehşet içinde bana bakıyordu.

"Ne yaptın benim resmime manyak" dedi, "Bak çerçevenin camları kolunu çok fena kesmiş"

Bayılırken onun bu odada asılı kocaman bir vesikalık resmi olduğunu anımsadım.

İlk yardımdan dönerken konuyu izah etme çarpınışlarımla zavalıllığı, tekrar ertelenmiş bir cinayetin mahsunluğuyla birlikte beni ezme yarışına girmişlerdi. Kolum acıyordu ve acilen karıma bu olayı unutturacak pahalı bir hediye almam gerekiyordu.

Ve ağlayarak bu yazıyı yazmam...

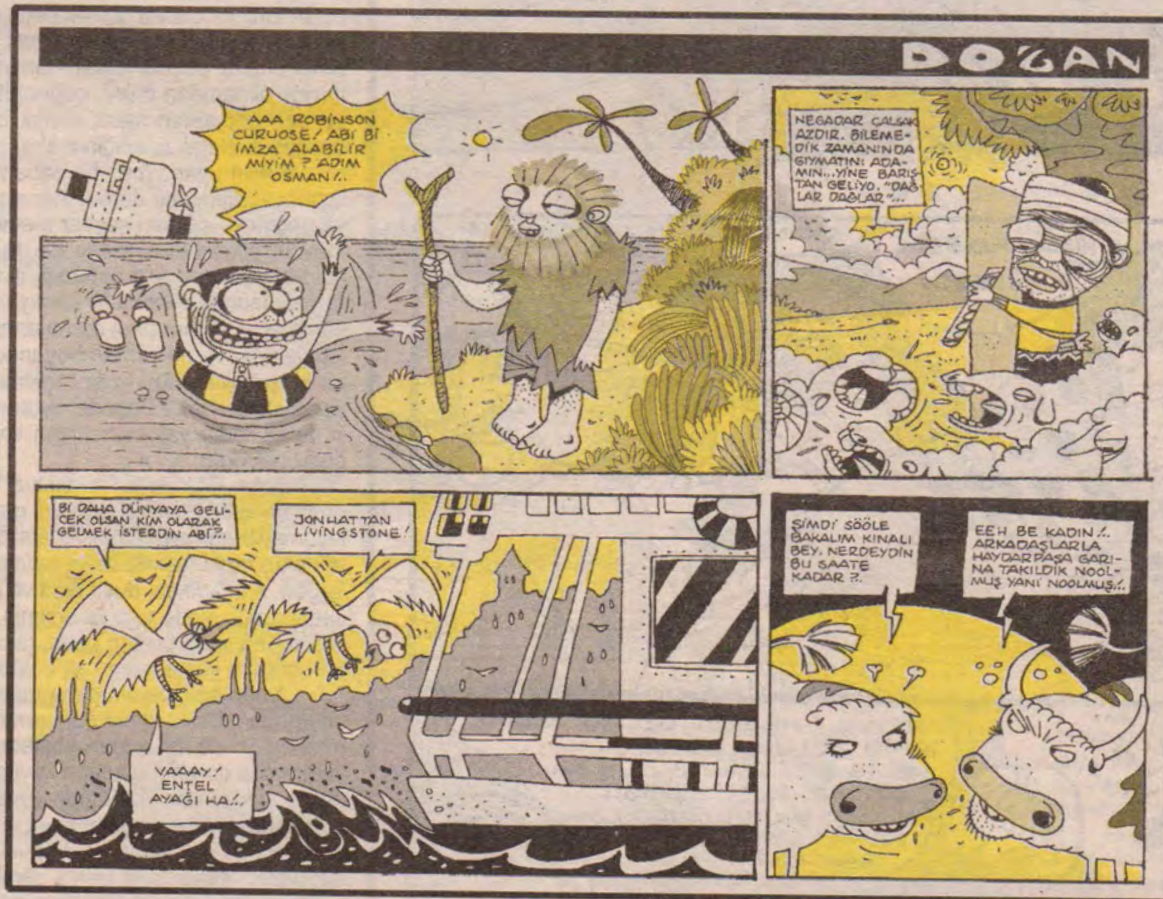
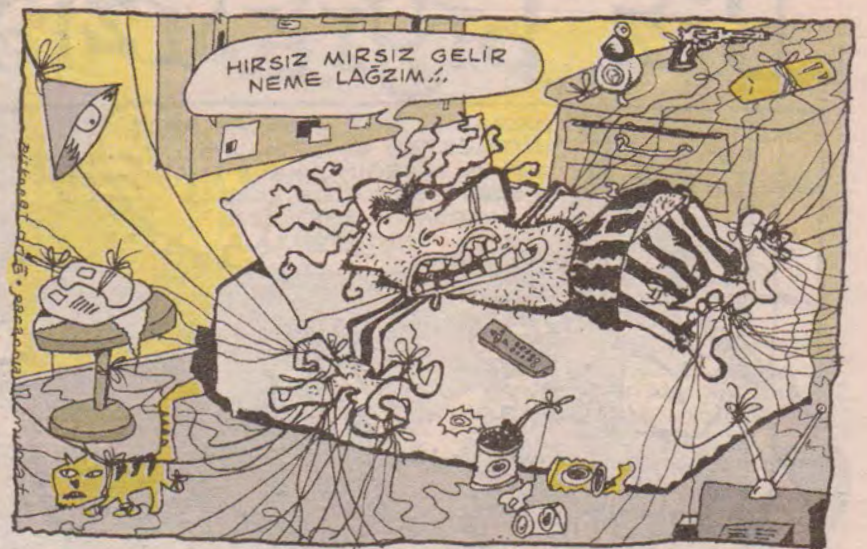
GÜZEL TOMBALACI TUTUKLANDI.

Berrak Tut (28) mesleğinin güzel günlerindeyken...

Dolandırıcılık şubesinin uzun süredir peşinde olduğu sahtekar tombalacı Berrak Tut sonunda yakalandı. Parasını ödedikleri halde Berrak'ın torbasından asla taş çekemediklerini ifade eden şikayetçiler "her defasında torbadan üç beş tel çekebiliyorduk ancak, bu yüzden az çekmedik" dediler. Berrak Tut ise "Benim torbamdan yalnızca kadayıf çekilişi yapılırdı. Onu da avuç avuç bitirdiler. Doğayı da böyle tüketiyorlar işte" demekle yetindi.

Hürdiyet HA. İST

HASİN

Siyaset
Meydanı...
Konu:
Osmanlı'nın
700. yılı...
Geyik, böyle
büyüdü, böyle
küçüldü derken
Osmanlı'da
eğitim...
İnce bir tişss...
Yok efendim
medrese, üniver-
site dengi-
di, degildi...
En güzel
tesbit
İsmail CEM'in
(Türkiye'nin
Geri kalmışlık
Tarihç.)
kitabından.
Son dönem için
Anadoludaki
yabancı okul
sayısı: (Ameri-
kan-İngiliz-
Fransız.)
eğitim veren
Medrese sayı-
sından fazla.
Sanki
Osmanlı'nın
Anadolusu
değil. Mandacı
zekanın ner-
den geldiğine
uyaniyor
muyuz?.

Biz büyüklerimiz

AYŞE ÖNAL

RUHUMDAKİ KÖSTEBEK

İçimi ele geçirmiş o korkunç köstebeğe karşı elimden hiçbir şey gelmiyor. Sözcük anlamı kadar keskin bir çaresizlik içindeyim.

Ben de Banu Alkan'ı Okan Bayülgen şovda izlerken mutlu olmak istiyorum. Ve güneşin siyahı bronz tuttuğu ıslak bedenlerin üstünde minicik kalmış bikinilere özenmek ve istisnasız her erkeğin sadece sevişmek isteyebileceği ve sadece iyi erkeklerle sevişmekten hoşlanan kadınlardan olmayı, olamıyorsam da hayal etmeyi istiyorum. Ben de Banu Alkan, tele-televizyon izleyicisi yaşı "hala"ya "sen halk kalacaksın" dediğinde öfkelenmek, halk kalmanın beyni annesinin rahminde kalmış bir cıltlanmış Afrodite heykeli olmaktan daha vakur olduğunun kocaman bir yalan olduğuna inanmak istiyorum.

Banu ekolüne bunca muhalifken, hiçbir sekizinci sınıf pavyon personelinin yahut yamandığı erkek serveti ile üst sınıfa iltihak etmiş hanımefendi taslaklarının Banu Alkan aptallığı üstüne inşaa ettikleri kabarmaya aldrmamak istiyorum. Banu Alkan'a saldıranın bir nevi kendini yükseltmekle eş anlamlı modasını bilerek seçmek istiyorum. Banu Alkan'ın ne önemi var. Avuç avuç izleyenlerinden olmak istiyorum. Salak olmak istiyorum. Ülkenin ikinci önemli beşbin kişisini tanıyorluğumu sıkı kişisel menfaate dönüştürmüyor olmaktan ötürü, çoğunluğun normlarına göre salak kabul edilsem de ben gerçekten salak olmak istiyorum. Hiç bu kadar yürekten algisız, duygusuz olmak istediğiniz oldu mu?

Erken uyandığınız bir sabahta size ait olmayan ve belki de hiç karşılaşmayacağınız bir derde, mesela kocaman ağır arabasıyla karşıdan karşıya geçmeye çalışan seyyar meyve satıcısının neden çok çocuk yaptığına, mevcut çocuklarına arada bir de olsa artık yeryüzünün reddettiği Mc Donald hamburgeri alıp almadığına kafa yorar mısınız? Önce ülkenizde sonra yeryüzünde mesela işi olmayan, iş bulup parası olmayan milyonlarca insanın açlık ve barınma sorunlarını dert eder misiniz? Karşı kapıdaki ailenin kavgalarını ve ne zaman boşanacaklarını izlemek yerine, ülkenin politikası mı meşguliyet alanınızdır? İçimde mevcut olduğundan hiç kuşku kalmayan bu köstebeğe başedemiyorum. Onu yenemiyorum. Mutlulukla aramadaki nefes kadar yakın uzaklığın engelinin ruhumu ele geçirmiş olması olduğunu biliyorum.

Bana Gölçük'ten aralıksız mektuplar yazan yüzünü görmediğim o genç çocuğun sevdiği işe yani gazeteciliğe başlama şansı yakalayıp yakalayamayacağından bana ne alaka! Yahut sağnak yağmura felaketin diğer adı olan toplu taşıma aracı bulmak, binmek ve inmek gibi muhtelif ezilmelerden. Algıladıkça, duydukça ve gördükçe güçleşiyor dünya. Oysa bizden istenen sükunetle terbiye edilmiş ruhlarımızın eşsiz itaati... Neden yakamı kurtaramıyorum çoktan demode olmuş bu hak, özgürlük, adalet, denklik gibi ruhumun köstebeğine ait bölücü, kışkırtıcı fikirlerden.

Adam gibi toplum olma mücadelesi geçirmiş, geçirdiği süreci film kayıtlarından dünyaya aktaranların hikayelerinden neden etkileniyorum? O filmi izlediğimde ruhumdaki köstebeğin neden kabarıyor. Ve bütün nefes kadar yakınımdaya duran mutluluğa kavuşma arzuma rağmen uzaklığa sonsuz çizgisine çekiyorum. Ruhumun yönetemediği alanlarında gemi ayağı almış atlar gibi şahlanan adalet inancımı yok etmenin bir yolu bulmalıyım. Sabun köpüğü imitasyon hayatların peşine takılıp bir gölge gibi sessiz olmak istiyorum. Yaşamamı geniş çemberlerin üstünde bir çadır gibi gerip, acı çekmem ille de gerek mi? Ben normal biri olmak istiyorum. Sibel Can'ın telli duvaklı boşanmasını dolma sararken cep telefonu ile arkaşına anlatan birisi mesela. Dolma sararken ülkemdeki savaş hakkında çözüm aramak akil işi mi? Tencere ve tavaların arasında, aspiratörü açmayı her defasında unutup, bütün bir apartmanı çocukluktan aşına yemek kokuları ile kuşatan beceriksizliğimle ülke yerine, günlük dertlerin biraz da zevk getiren mükerrer sohbetleri çok daha münasip değil mi?

Çok okuyan değil çok gezen bilir ama ben çok okumuşluğumdan doğan bilmemi yazımla tam da bu satırda paylaşmazsam kahr olurum. Osmanlı Aristokrasisi'ne ait evlerde mutfaklar ana oturma bölümlerinin uzağında yapılmış, yemek kokuları rahatsız etmesin diye... Oysa Anadolu'da yemek kokusu hayatın bir töresi gibidir ve çocuklar çoğunlukla kahvaltıda sabahın erken vaktinde yapılmış gözleme ve böreklerin kokusu ile uyanırlar. Benim çocukluğumun rahatsızlık değil, en nostaljik keyiflerinden biridir.

İçimdeki köstebeğe hiç başedemeyeceğimin yazı içindeki ispatını da, bilgisayar tuşlarına hakim olmayıp, yerli yersiz halk tipi törelere bağlılığımı yazarak gösterdim. Neden ülkemdeki diğer bütün insanlar gibi normal olamıyorum? Bernard Luis bir sözcük dilinizde yoksa ve onu başka bir dilden almışsanız o sizin ırkınıza ait bir kavram değildir, diyor. Normal bize Avrupa dillerinden, (dil bilimci değilim ama sanıyorum İngilizce'den) gelmiş. Yani normal olamıyorluğumdan sorumlu olan sadece içimdeki menhus köstebeğin değil, biraz da ırkımın dili olsa gerek. Beni avutan tek bahane bu minicik ayrıntı...

Bu yazıya ruhumdaki köstebeği gün ışığına çıkarırım, çıkaramasam da denetim altına alırım tahminiyle başlamıştım. Ne yazık ki köstebeğin yazımı da ele geçirdi. Anlaşıyor ki ülkenin resmi normları ile biçimlemeyi beceremediğim ruhumla, ülkenin resmi normları ile şekil almış bedenimin eşgüdümünü sağlayamayacağım.

Ve ben salak ruhlu kurnaz çoğunlukla salak görüntülü acılı ruhumu barıştıramayacağım. Ruhumdaki köstebeğe itaat etmeye devam etmekten başka bir çare galiba yok.

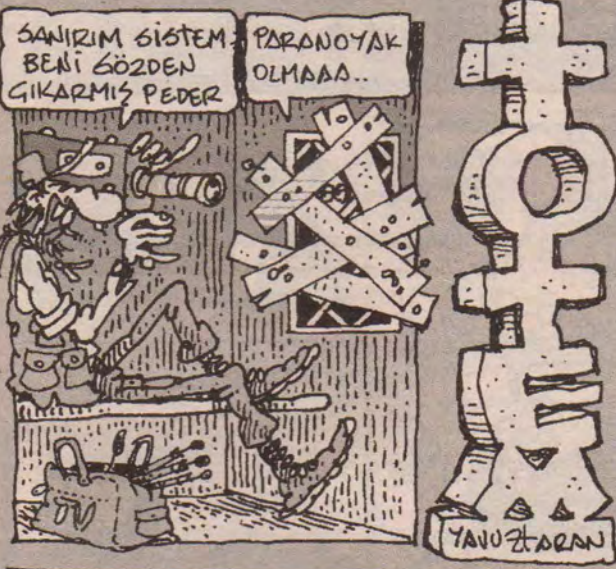

GEYHUN

Osman Şayan - Ramize Erer

Akşamsefası

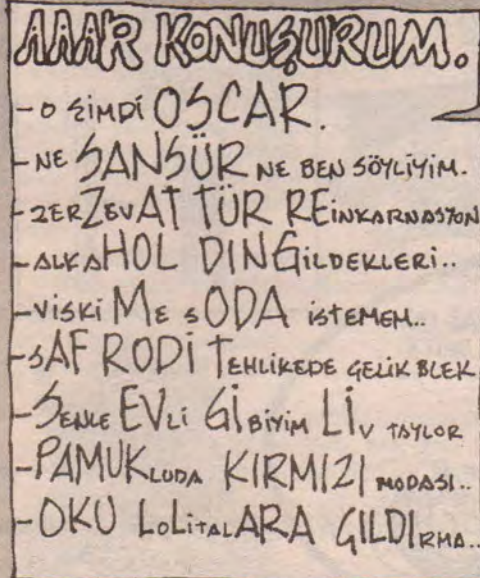

O KIZDAN TIRILIR

- Yatak odası duvarında çerçevesi "Home Sweet Home" yazısının yanında "Him Sweet Him" yazısı da varsa...
- Kapısının zili "Ohh... Oh... Oh... Ooooooh" diye çalıyorsa...
- Sevgililer gününde hepsiyle birden grup yapmayı planlıyorsa...
- Maç spikeri sevgilisiyle sevimseye anlatılarak takılıyorsa...
- Erken boşalan partnerini "Bazan saniyeler bir ömür gibi uzun gelir bana inan" diye teselli ediyorsa...
- Yatak odasının duvarında haftanın en başarılı personelinin resmi varsa...

O AŞK IPTAL

- Başbaşa olduğunuz evde tuvalete

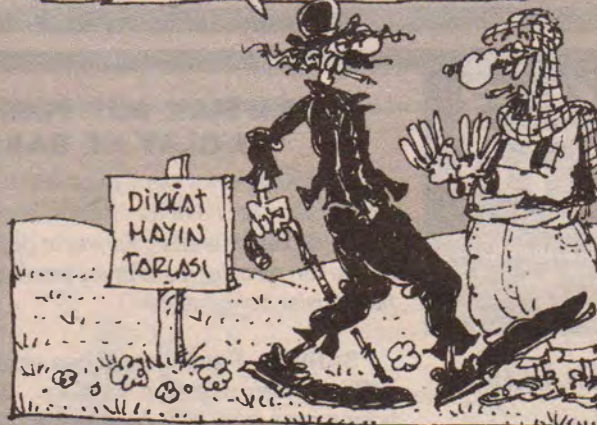

SOL BÖZTAKİ BENİM EV, KÖSEDEKİ PICASSONUN, ŞU HİNT SEFARETİ, ŞU ÜĞSEN YER KAMPING, ŞU DELİK TE METRO

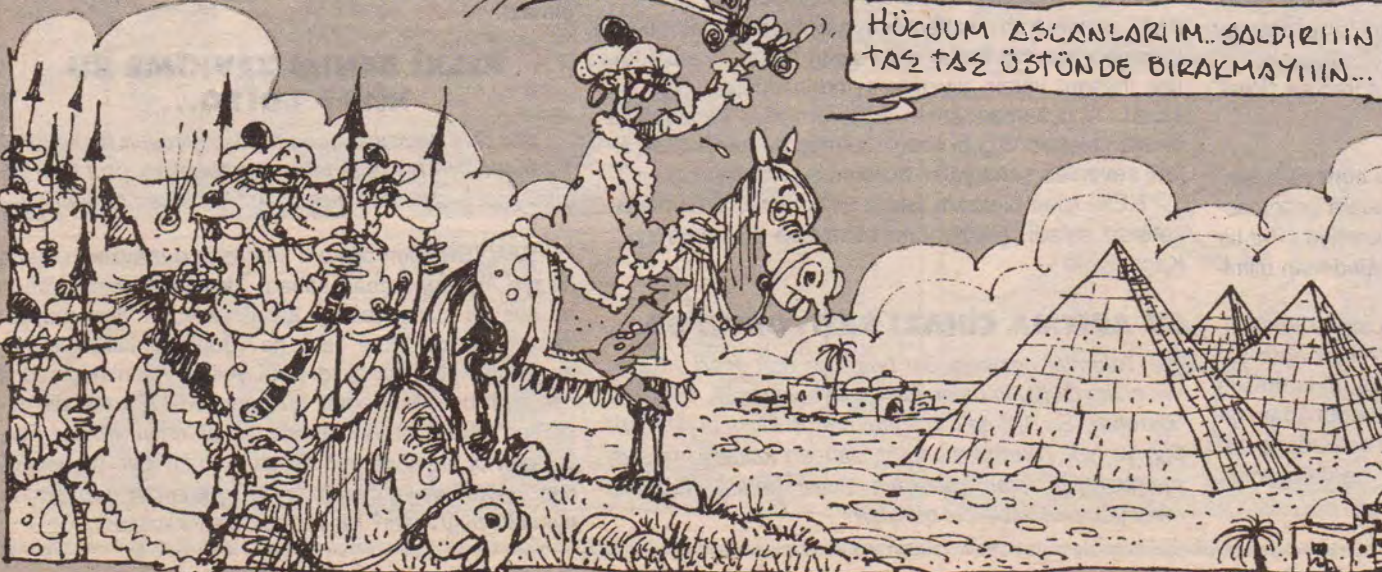

DUR SORLO GARDAS AKLINDAN BİLE GEGİRME.

KAGIL OOLUM BEN SINIR MINİR FİLAN TANIHAM ULUSLARARASI Bİ SANATÇIYIM

HÜCUUM AŞLANLARIM.. SÖLDİRİİN TAS TAS ÜSTÜNDE BIRAKMAYIİN...

girdiğinde kapıyı kilitliyorsa...

- Burnunun sümkürdüğü mendilin içine bakıyorsa...
- Kıza çiçek olarak hep Siklamen götürüyorsa...
- Kız, yükseklik korkusu yüzünden şişme yataкта sevimiyorsa...
- Sizi bi çöpçatanlık bürosu bi araya getirdiyse...
- Sevgililer gününde bi kilo yürek bi büyük rakı verirken...

TİK GİBİ TİRİPLER

- Yerden göğe kadar haklısın yağmur, siyaset Sağ'ın öldürür- Sol'un süründürür anladık, tamam Zorro A'dan Z'ye öğrendiğin bu işi, tatmin oldu mu Emmanuel, yaptığını beğendin mi Hitler, cinayeti gördün mü Ray Charles, sana soran oldu mu Aynştayn, işmi yani şimdi bu yaptığın Bill Gates, sana da aynı şeyleri yeniden yaşıyo gibi oluyo mu hayatım... Hayatım.

ENTERESANDIR

- Ay'a ilk AYAK basanın soyadı "ARMstrong" (KOLu kuvvetli)

SEN BANAA

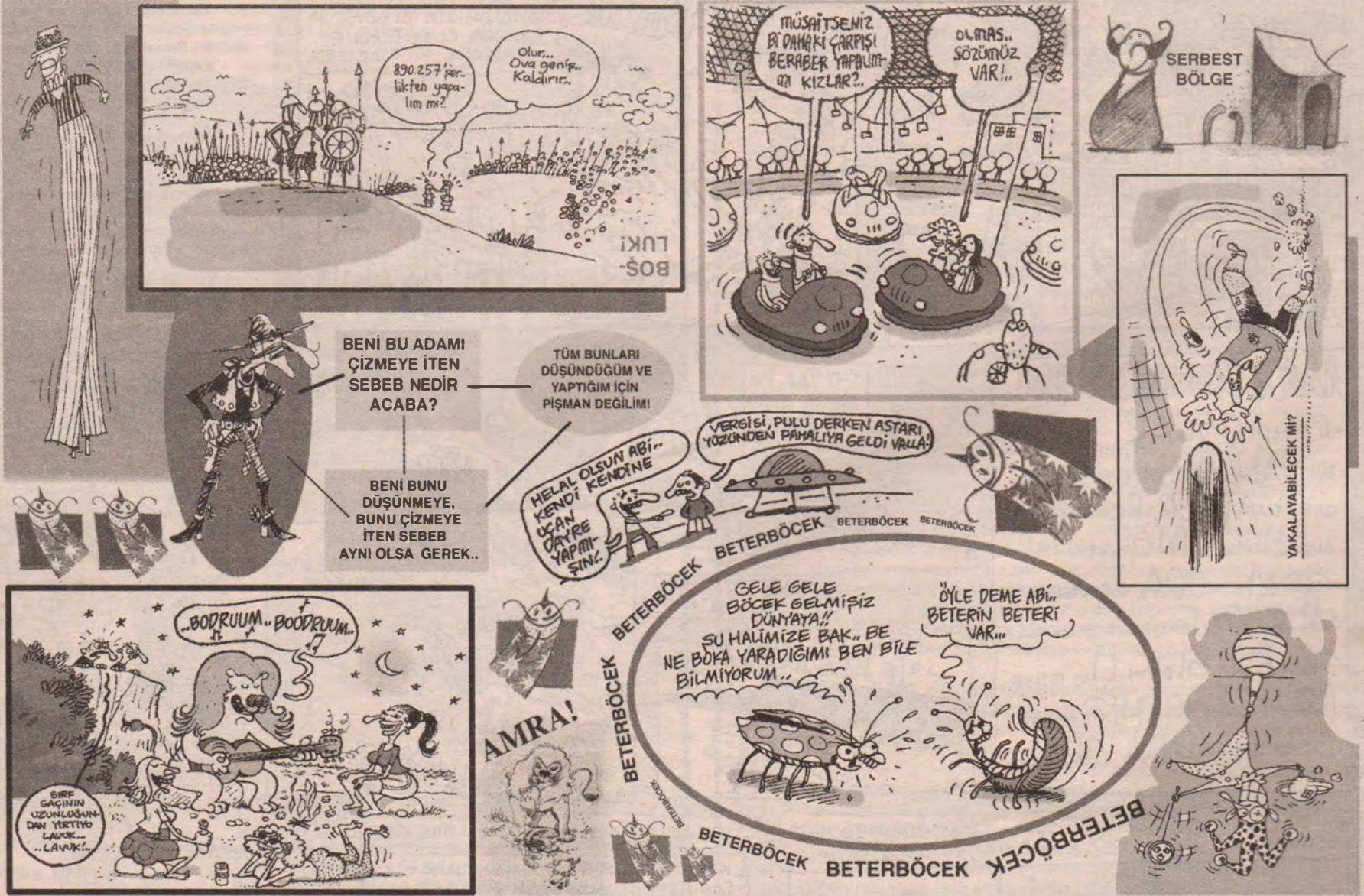
- Hafıza kaybının resmini yapabilir misin?

TAKOZ GİBİ LAF

- (Sevgililer gününadına)
- Rumbada rumba rumba kalplere vur bir zimba...

HANEDAN

- Kral 220 Volt
- Sultan 7 UP.
- Düşes Mars
- Prens II. Tabak (Şişman Prens)
- Kont Tır Gerilla

can bay@hotmail.com

ŞANVER AYAKTA

*Enine boyuna mehzular, geyik
meyik, stand up, kabare,
felsefe, güzellik.*

BOYA BADANADAN ANLARIM ANLAMASINA DA...

(Evde boya badana işleri var... Usta geliyo hergün; giderken fırçasını, kovaşını, spatulasını bize emanet edip kaçıyo... Hoş, bi ki deneme hareketinde bulunduk... "Anlar mısın bu işlerden?" diye sorarsan "Yes!" diyebilirim sana... O kadaaaar!)

USTA- Bilader sen iyce işime balta olmaya başladın ama... Olmadı yani! Vurmuşun yarıklara çekomas-tığı ama kırık kırık olmuş, çatlatmışın panelleri... Bir bir temizliyez yine vurucaz, hiç yoktan iş! Afedersin bilmi-yosan bulasma!

ŞANVER- Usta dedik başımızın üstüne koyduk, sen de en ufak bi olayımızı çok görüyorsun ama ya! Nolmuş çatlattıysak paneli, ev benim diil mi kardeşim ister çatlatırım ister patlatırım. Yapmıyacaksan adam gibi konuş, böyle böyle yapamıycam ben bu badana boya işini de al paranı git, hayret bir olay yaaa! Paramızla rezil oluyoruz yani!

ÇARKIFELEK Mİ? TURNİKE Mİ? KOLAY BE BABA!

(Minibüste arka beşli paso bizim çocuklar. Mevzu yarışmalara katılmak için telefon muhabbeti. Herkesin elinde cepler bi taraftan Şanver'in geyiğine fikslenilmiş, bi taraftan da diller dışarda tuş basılıyo... Hadi bakalım, hayırlı işler bol güneşler!)

ŞANVER- Patron, senin cep uluslararasına kapalı galiba, ondan düşmüyö numara... Bak son kez izah ediyorum iyi dinle, #23 diyosun * +0090 diyip türksel mi telsim mi hangisiyse numaranı yazıyosun artı yine #23 diyip yarışmanın numarasını çeviriyosun pat çıkıyo karşına... İstedği kadar dolu olsun hatlar, istediği kadar meşgul versin uluslararasından düşüyö diyorum sana... Al o zaman yemin ediyorum yaa, Almanya'da okuyan elektronikçi bi çocuk bulmuş bu hileyi... Git al-ları seversen sana yalan borcum mu var benim!

KEK- Ulan bi abartı fatura gelsin sana ödetmeyen şerefsiz evladı, çeviriyorum olum ben bu numarayı... Kaçarı yok!

SU ARITMA CİHAZI SATIYORUZ DA...

(Takımlar çekilmiş, üst baş faça durumları... Kanki var bizim Gültekin onları işe başlıyalım dedik. Elimizde "Bareflex" Su Arıtma Cihazları, patron kılıklı bi herif briefing veriyö. Tanıtım manıtım, eleman kalitesi, müşteri memnuniyeti felan kaptırmış gidiyö herif... Napıcız, nasıl yapıcız baba biz bu işleri?)

BAREFLEX BEY- Yeni gelen arkadaşlara junior diye hitap edicem arkadaşlar! Junior'lar halen button durumunda olanlarla ikili gruplar halinde çıkıcaklar. Önce süzgeç tanıtılacak, sonra sudaki bakteri şovumuz ve son olarak da button'lar formları müşteriye tanıtıcak... Bu aşamada sadece dinleyin ve pratiğinizi geliştirin... Ancak ve ancak süzgeç aşamasında söze karışabilirsiniz aksi taktirde off olursunuz... Anlaşıldı? Sorusu olan?

ŞANVER (FISILTIYLA)- Şışış... Güll! Alo Gültekin! Pıssst! Bişi anlamadım olum bundan ben, biz ikimiz aynı grubuz tamam mı? Yap bi şeyler evladım, ne demek olmaz!

BELKİ BENİM ZEVKİME BU HİTAP EDİYO...

(Gazete bayisiyle gene mi dalaşıyorsun be koçum? Ya bırak artık bu tip amatör muhabbetleri, prof takıl koçum prof biraz! Bak bize.... Aştık tabi lan ne yani...)

ŞANVER- Ben bilmem kardeşim o mehzûları, bana hayâe anlatma sabah sabah! Akşamdan televizyonda bu gasteyi alana bedava kaset veriyoruz diyo muydu, demiyo muydu? Eee daha ne? Bunu diil kardeşim ko-nuşturma kötü kötü şimdi-beni, Ayhan Aşan'ın kasedini istiyorum ben! Ne demek bize gelmedi? Gazteci diil mi-sin sen? Aha bak şu kadın dergisi de rimel veriyö... Far-zet ben bi bayanım sen de bana rimel diye ruj veriyö-sun... Aynı kapıya çıkmaz mı? O zaman da yapıcıan mı aynı öküzlüğü yani? Hişşş, indir o elini kolunu!...

pamirp@hotmail.com

PAMİR'İN Y

PAMİR PAPYON Gazeteci Yazar - Bir Set

"GİZLİ SALON" VE MEDIUM BLACK JACK TUTKUSU...

Kapıdaki açılan küçük pencereye **Moderate List** ID'lerimizi uzatıyoruz ve sabırla beklerken içimizi o yasak kumar tutkusunun paylaşılmaz günah tadı esir alıyor! Ben... Reklam servisinden dostum **Güzin** ve bizi bu over- doze ihtirasa iten **Doğanay**! Sonu gelmeyen bekleyiş kilidini o masum "tık!" sesiyle sona eriyor... Seküriti'lerden buz mavisi bir tebessüm ve 50 dolarlık potları alacağımız gişeye nazik bir davet... Tanrım, nihayet içe rideyiz!

High limiti 10 bin dolarlık **medium black jack** masasına oturduğumda kurpiyenin dağıttığı kağıtlara bakarken içimde leylak rengi hisler gıcıklanıyor. Güzin ve Doğanay'ı unuttum bile, şu an tek dileğim blöfe gidebileceğim bir as, hatıta uğurlu asım olan maça ası... Nerden kapıldım bu umutsuz aşka bilemiyorum, en son bir ödül töreninde giydiğim smokinimi lekeleyen meyva garnitürüne takılıyor gözlerim... O bordo böğürtlenler elime gelecek olan sinek kızının müjdecisi olabilir mi? Ya o oltu taşı oyma ağızlığıyla ateş arayan güzellikler prensesi bana bir karo kızı yaratabilir mi?... İkinci el için papyonuma dokunarak şans arıyorum... Tanrım, sadece bir as... Küçük bir yardım lütfen! İnan ki hayatım değişecek!...

Kaybedilmiş umutların ucu kaçmış cinfis yudumlarıyla soluğu

bir işkembecide alıyüzün işkembe tane yülü atmosferin meyni unutturuyor. TeGüzin'le Doğanay 20leri ellerini tartışırlamlara dalıyorum. **kazandırıyor... Ümit kaldırırsanız... Araba kazanırsak kızımızı bi yardım etseniz..** kendimi aradığım "otası, işte; telefonları lumla yüzyüze geldi fotoğrafı, işte; pulp u halüsünatif heyecar gü radikal tutum... Ayıyoruz, aynı arsız istaruz yaşamın o soluk Onları, milyonları ke atarken hissediyorun etiğinin cesaretlend istiyoruz, yalvarıyor ağılıyoruz... Bundan cak bir an yok, hep dağıttığı kağıtlara b lak rengi hissi var Bey'in bordo böğürtle Ali'nin dobrovski d hosteslerinin oltu taş işkembeciden çı rate List ID'imdeki v rafıma bakıyorum bir modern zamanlara. Barış Abi'lerin aynı lek'te dönen mahsur milyara satın alınan Ve yaşamın "cue po ha dakikalar kala isimle Ümit Bey'i ara Hırsla basıyorum ce tuşlarına... Tanrım, Düş... Lütfen düş!

ALPER ATALAN

PERKER

BUYRUN SİZ KAZIN MEZARINIZI

Gece yine hepsi çıkmış sokağa. Sokağın bir tek adı var ne yazık ki. İllaki İstiklâl Caddesi. Şişelenip, raylar üzerinde kapakları takılsın diye yürütülen kola şişeleri gibi bir kaç sıra halinde... Aynı o kola şişeleri gibi hızlı bir ritimle kayar gibi; ne de olsa ezberlenmiş ayak hareketleri...

İşte öyle giyinip, bir başkasıyken bir başkası olup, sonra o sokakta hep beraber bir başkasına dönüşmek umuduyla yürüyerek...

Sonra gazına gelinerek bu kurtarılmış bölgenin- ki biraz da kurtarılmış olduğuna inanıp- başka türlü alemlerin uykusuna yatıp kalkar oldular. Bir güzel hatıra akla geldiğinde birbirinin yüzüne bakamaz durumları aşikâr, tek başlarına kendileriyle oynarken birbirlerini buldular. Aynı o kola şişeleri gibi hızlı bir ritimle kayar gibi, ne de olsa ezberlenmiş ayak hareketleri... Sonra hızla vurup kendilerini duvara, bir şişenin duvara çarptığında çıkardığı ses gibi son kullanma tarihlerinin üzerine kustular...

KARİKAYERLİ

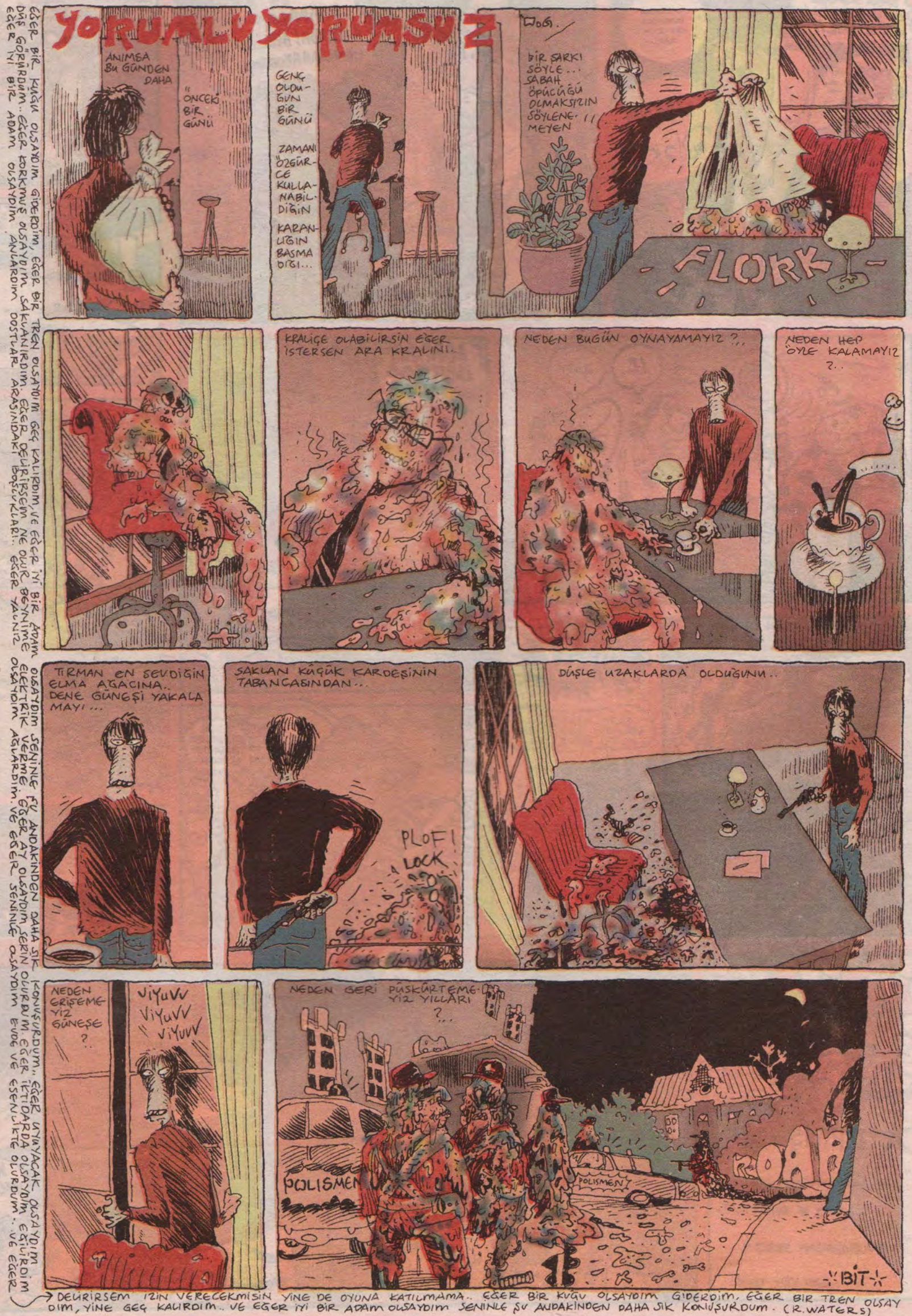
bir işkembecide alıyoruz. Tabakta yüzen işkembe taneleri bana o büyülü atmosferin meyva garnitrlerini unutturuyor. Televizyon açık, Güzin'le Doğanay 20'yle kaybettikleri ellerini tartişırken bir an rekamlara dalıyorum... **“arkifelek kazandırıyor... Ümit Bey birazcık kaldırırsanız... Arabamız var ama kazanırsak kızımızı evlendiricez, bi yardım etseniz...”** işte; yıllardır kendimi aradığım “cue point” noktası, işte; telefonları fel eden toplumla yüzyüze geldiğim anın dijital fotoğrafı, işte; pulp umutsuzlukların halsnatif heyecanlara dönüştüğü radikal tutum... Aynı şeyi arzuluyoruz, aynı arsız iştahla gmlyoruz yaşamın o soluk dinamizmine. Onları, milyonları kendi yüreğimde atarken hissediyorum... Milenyum etiğinin cesaretlendirdiği yürekle iştiyoruz, yalvarıyz, gerekirse ağlıyoruz... Bundan sonra yaşanacak bir an yok, hep o kurpiyenin dağıttığı kağıtlara bakarkenki leylak rengi hissi var artık... Ümit Bey'in bordo bĞrtlenleri, Mehmet Ali'nin dobrovski düşleri, sahne hosteslerinin oltu taşı ağızlıkları...

İşkembeciden çıkarken Moderate List ID'indeki vesikalık fotoğrafı bakıyorum bir an... Değişen modern zamanlara... Yitip giden Barış Abi'lerin aynı gece Çarkıfelek'te dönen mahsun yüzüne... 10 milyara satın alınan 60 milyona... Ve yaşamın "cue point"inde sabah dakikalar kala içimdeki taklit isimle Ümit Bey'i arama isteğine... Hırsla basıyorum cep telefonunun tuşlarına... Tanrım, düş... Düş... Düş... Lütfen düş!

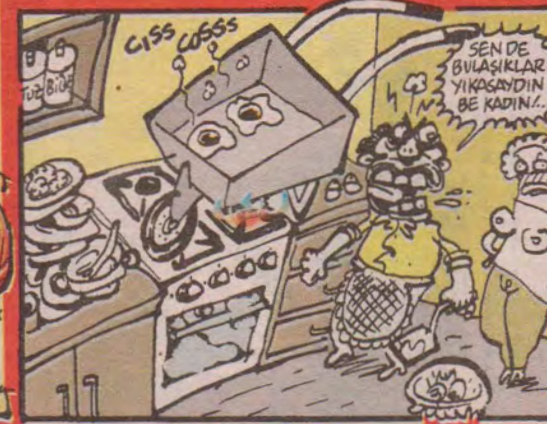
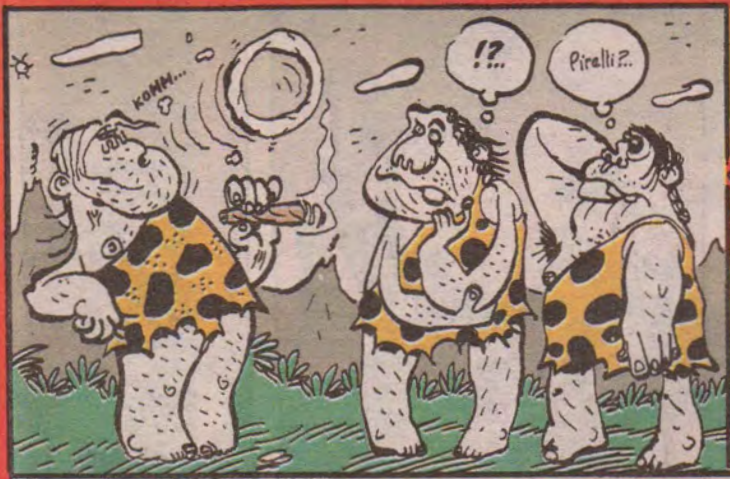
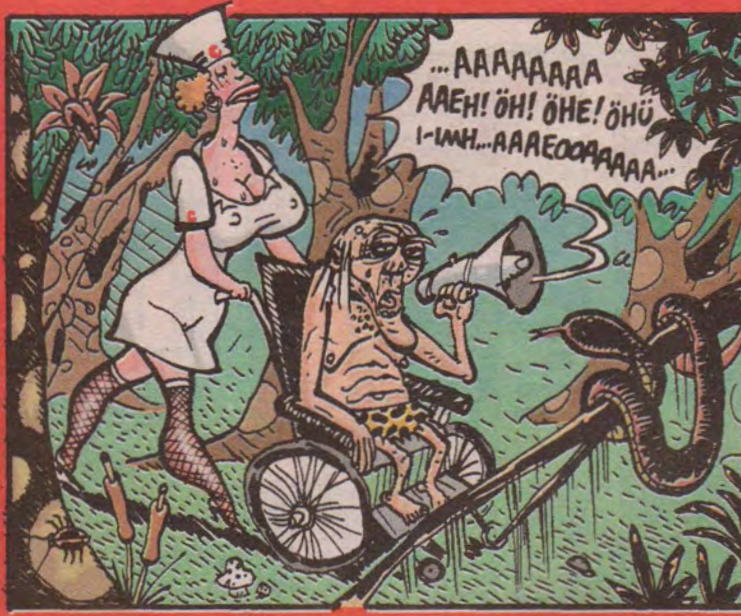
ATALAN

REHAN

→ DEĞİRSEM İZİN VERECEKİMİN YİNE DE OYUNA KATILMAMA.. EĞER BİR KÜĞÜ OLSAYDIM GİDERDİM, EĞER BİR TREN OLSAY
DIM, YİNE GEG KALIRDIM.. VE EĞER İYİ BİR ADAM OLSAYDIM SENİNLE ŞU AÜDAKİNDEN DAHA İK KONUŞURDUM. (R.WATERS)

STRATOVARIUS

SAÇLARINIZ KEMERİNİ SÜSLEYECEK

YOZ

Bu kadar güçlü mü şu sömürge Yeni (yetme) Dünya (sızlık) Düzenecisi; yalnızlığımızı bile hükmü altına alacak kadar. Nesinden korkuyoruz ve neden böylesi güce tapan siniklikteyiz. Cenaze törenlerini hınca hınç doldurmaktan öte yapacak bir yetimiz yok mu? Ve niye coşmak, paylaşmak için ölüm törenlerini bekleriz. Nedendir bu korkumuz yaşam törenlerinden ve nedendir her doğumda yüklemlemek minnacık vücutlara ölümlü düşleri ve yaşayamadıklarımızı...

Her gece aşağılanmak için yarış edercesine sarılmak telefonlara. Oysa en ufak bir eleştiri, aşağılamak diye algılayıp kavga etmek en önemli öğemizken.

Aslında öylesine güçlüyüz ki... Şöyle bir üflesek yıkılıp gidecek denli bitmiş bir sömürücü ruh karşımızda. Ve eşekler gibi biliyoruz ki o guruh, bizim yalakalığımız, yavaşaklığımızla bir deve dönüyor. O'nu bir üflesen yıkılacak ama alışmış bir kere... Sırf bu yüzden bir şey yapamıyor, direnemiyoruz... Cennet de bizim cehennem de aslında. Biz ise cehennem ediyoruz yaşamımızı onların lale devri cennetlerini var etmek üzere.

Yalnız kalmaktan korktuğumuz için bile bile onların seç dedikleri cehennem seçtik. Tükettik tükettik en sonunda cis cıbalık, kibrit kutusu kadar bir alanda yapayalnız kaldık.

Yıllar önceki bir heavy rock melodisinde

"Şişeler, vitrinler, markalar,

ekranlar seni büyülüyor

Medyanın kuklaları senin

in için şarkılar söylüyor

Tatlı bir boşlukta

Günlerin geçiyor

Herşey yolunda dinediğin masallarda"

diyordu Dr Skull, hem de öz be öz Türkçe sözlerle. Bugün gelinen hazine çürümeyi tam tamına 5 yıl önce çıkar albümlerinde, bu sözlerle anlatıyordu... Ve o günlerde belki de bu yakarış; biraz abartılı bile bulunmuştu. Zaman ilerledikçe bu masallara eklenen uyuturucularla, bir süre sonra "Medya'nın kuklaları" yer değiştirecekti. Yenilenen kuklaların topladığı esirler, yüce efendiye teslim edilecekti.

6 Nisan '94 alaturka liberal iflasın çöküntüsünde imdada yetişen (icat edilen) pop patlaması, rehaveti tatlandırdı. Ama Yeni Dünya Düzeni yalanı gizlenecekti. Küreselleşme adıyla bir masal sunulurken, içine daha çok kapanan bir pop kültürü hücrelerine hapsediliyordu.

Birilerinin çete-mafya-aşiret-tarikat uyarıları duyulmazken, bir kaza ile herşey ortaya çıkacaktı. Halkı tabak çanakla uyutanlar bir anda 'çete'yi ilk biz keşfettik' nidalarıyla kendilerine pay biçmeye başladılar.

Zaman geçti bugünlere geldik. Ucuzluk reyting haline getirildi. Şimdilerde gelinen nokta ise bu uyutma, uyuturmanın sebebi Yeni Dünya Düzeni'nin yalanlarını gizlemek için yapılanlar kâr etmiyor. Çünkü

Y.D.D'nin masal düzeni çöktü ve şimdi de o meşhur globelleşme yani Türkçe meal ile küreselleşmeyi önlemek gerekiyordu. Bugünün küreselliği, bu çöküşü görmek demek. İşte bu çöküşün yansıması da düşünülen küresel ekonomik kriz... Hayatın her alanını kaplayan bu krizi hissetmememiz mümkün değil. O halde ne yapmak gerekiyor; uyuturucuyu daha da yüksek dozda vermek lazım. Masalları daha da bollaştırılmalı ve sahneye yeni yüzler çıkartıp, kavramları daha da bulandırmalı. Dozu yükseltmekle denekleri öldürmekte söz konusu, o halde medyanın kuklalarını kullanmalı... Medya kendi yarattığı kuklaları kendi eleştiriyor gözükerek yeni bir uyuturucu bulmalı. Böylece dik-katler tehlikeli yerlere kaymamalı.

Çürümenin baş odaklarından bir haber müdürü bir bakıyorsunuz kendi haberlerinde çürümeye dikkat çekiyordu. Sonuçta uyuturucu isim değiştirilerek gene şırıngalanıyordu. Bir bakıyorduk ki Kanal 6 TV'si sureti haktan gözüküp Türkiye'nin gündemine 3 anakoldan dik-kat çekiyordu.

1- Sibel Can'ın boşanması

2- Turnike ve Çarkıfelek rekabeti

3- Neremi Neremi şarkısı ve Afroditi

Bu haberlerle birşeylerin gizlendiğini vurgularken aynı hafta içinde söz konusu kanal, Halki Cevizoglu'nun 'Ceviz Kabuğu' programını 'haber kuşağı' numarasıyla kesmişti. Bunun üzerine de Cevizoglu, Kanal 6 yönetimini canlı yayında

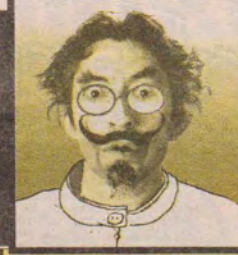
"Medya'ya meslek ettiği dersi veren Kanal 6 yönetiminin meslek etiğine aykırı bu tutumlarını kınıyorum" diyerek istifasını bildirdi. Biz bu haklı isyanı duymadık bile... Düşünebiliyor musunuz meslek etiği ahkamları kesen bir TV meslek etiğinin canına okuyordu.

Sözün özü medyanın uyutucuları medya tarafından eleştirmeye başladığına göre neler gizleniyor varın siz tahmin edin.

Şimdi 'meslek etiği' ayağı ile sorunun müsebbibleri, kuklalardan şikayetçi. İsterseniz medyanın gündemine oturan şu 3 olaya bir bakalım. Birinci bölüm, Sibel Can'ın boşanması... Daha baştan faul bir konu bu; sen kalk haberlerin göbeğine her gün kadını oturtur sonra şikayet et olacak şey değil.

Bir başka konu da Banu Alkan'ın Neresi... Hele onu eleştiren popşokları anlamak mümkün bile değil. Yok efendim "kadında ses yok"muş... Yahü öyle birşey aranıyormuydu ki... Arından daha bir dizi eleştiri. Neredeyse kadına sürgün ya da hapis cezası verilecek gibi... Yahü kardeşim kadıncağız kendi halinde, ufak bir Marilyn Monroe hadisesi yakaladı. Aynı işi yıllar önce Marilyn Monroe de detone sesiyle yapmıştı... Aslında çürümenin bütün öğelerinden sorumlu pop yıldızlarının varoluş yöntemlerinin bu karikatürle ayan beyan ortaya çıkması rahatsız edici geliyor. Beste hırsızlığından aracılığı, mafyalışmaya, ucuz MTV yöntemlerine, kategori karmaşasına kadar her yanıla çarpıklığı ayyuka çıkan lahmacı kokulu, İMÇ kafalı müzik sanayimizin için de 'neresi' örneği çok kaliteli bile kalıyor.

Neyse yazımı burada noktalayayım. Haftaya Banu Alkan'ın Türk müzik tarihine yaptığı büyük ve övgüye değer hizmet ile ilgili yazacağım. Kesinlikle mizah filan yapmıyorum. Sayın Banu Alkan farkında değil (belki de) ama tarihsel açıdan çağı değiştirecek bir görev yaptı.

Delikanlı psikolog, eski futbolcu

HAŞMET ABİ FÜTBOL VE...

TELEVOLE'DEN TELESEKRETERE

Televole'de izliyoruz. Mahsun Kırmızıgül ve kameralar bi yere gidiyo, orda kendilerini beş altı tane zenci karşılayıp Mahsun'un şarkılarını söylüyorlar. Bu olaylar nasıl organize ediliyo; Mahsun'a "kendi şarkılarını söyleyebilen altı zenci"nin varlığı nasıl anlatılıyo; kısacası telefonda ne gibi gerçeküstü konuşmalar geçiyo... İşte olayların perde arkası...

● (Dııt) Nadide hanım iyi günler. Elimizde biri Galatasaraylı biri Fenerbahçeli iki cüce var. Aralarındaki tatlı rekabeti "zıplayarak göğüslerinize kafa atma" boyutuna taşımayı düşünüyoruz. İlgiilenirseniz cücelerle birlikte bi yerde buluşalım... Lütfen dekolte giyinin... (Dııt)

● (Dııt) İsmail abi (Türüt), abi biliyosun şimdi fındık tanıtım grubu diye bişey çıktı. Özetle abi, sana üç tane göbek bulursak üstünde fındık yer misin... Ne de olsa Karadeniz insanısın... Arzu ettiğin bi göbek varsa kendin de getirebilirsin abi... Lütfen dekolte giyin... (Dııt)

● (Dııt) Ebru'cum yaa, bugün saat dörtte bize bi havuza girip buğulu buğulu bakabilir misin güzelim. Çok acele lazım oldu da... Yalnız "has-taysan" önceden bilelim de başka birini ayarlayalım. Bi kaç defa rezalet çıktı da bu yüzden... Kusura bakma böyle konuşuyorum ama mecburi-yetten... Hakaten olayo böyle şeyler... Lütfen dekolte giyin... (Dııt)

● (Dııt) Eö...Futbolcu köpeğin sahibiyle mi görüşüyorum acaba... Eö beyfendi köpeğinizle maç yapmak isteyen bi ünlü olursa ödünç vermeniz mümkün mü diye sorucaktım... İbrahim Erkal sıcak bakıyo da bu olaya... Bi de İstanbul birinci bölge milletvekili aday adayı arkadaş var. İkisinden biri olur heralde... Mümkünse köpeği dekolte giydirin... İyi günler...

● (Dııt) Mustafa biz Televole'den arıyoruz. Abi eşini de alıp sahilde bi dolaşsanıza. Ağır çekim gösterip üstüne müzik döşüycüz, malum Sevgililer Günü... Yalnız eşin dekolte giyinsin abi... Öptüm...

● (Dııt) Okan'cım meraba... Gözleri görmeyen bi genç var da... Düşündük ki kendisine yardım etmek yahut ne bileyim Galatasaray forması vermek istersin... Onun için arıyoruz. Olmaz dersin Beşiktaşlı Ertuğrul'u arıycas ona göre... Lütfen dekolte giyin güzelim... Görüşürüz...

2000 YILINDAN HABERLER

● Mustafa Denizli yaptığı basın toplantısında Sergen'i milli takıma almasındaki amacın Sergen'e "hazır ol" mesajı vermek olduğunu söyledi. Denizli ayrıca Hami'yi de "Yurtdışındasın ama seni unutmamak" mesajı vermek amacıyla milli takıma davet ettiğini açıkladı. Denizli Oğuz için "kıymetini biliyoruz" mesajını vermek istediğini; ikinci ligden bir futbolcuyu milli takıma çağırarak da gençlere "milli takımın kapısı gençlere açık" mesajı verdiğini sözlerine ekledi. Basın mensuplarının "Mesaj vermek için niye takım kuruyosunuz, bunları telefonda söylese-nize" demesi üzerine Denizli "Hadi yaa..." dedi...

● Hollywood'dan müthiş teklif... Ekranların uzun soluklu spor programı Maraton'a Hollywood'dan teklif geldi. Şansal Büyüka ve Erman Toroğlu'na, üç saat süren ve tamamı anlamsız diyaloglardan oluşan Joe Black filminin ikincisinde Antoni Hopkins ve Bred Pitt'in rolleri teklif edildi. Filmin devamının daha uzun sürmesi ve daha anlamsız diyaloglardan oluşması bekleniyor.

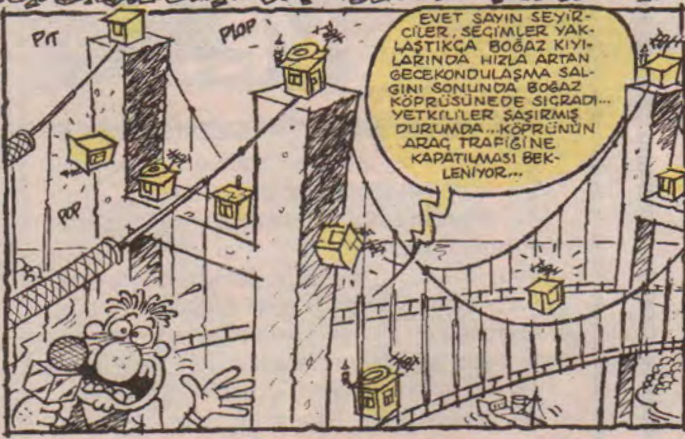
Osman ŞAYAN

5 YIL + 31. HAFTA: MOTÖRHEAD ★ AC/DC ★ BLACK SABBATH GELSİN!...

Cam kırıkları.....

HAKAN SELİK

Raka Raka Rak Uğur Durak

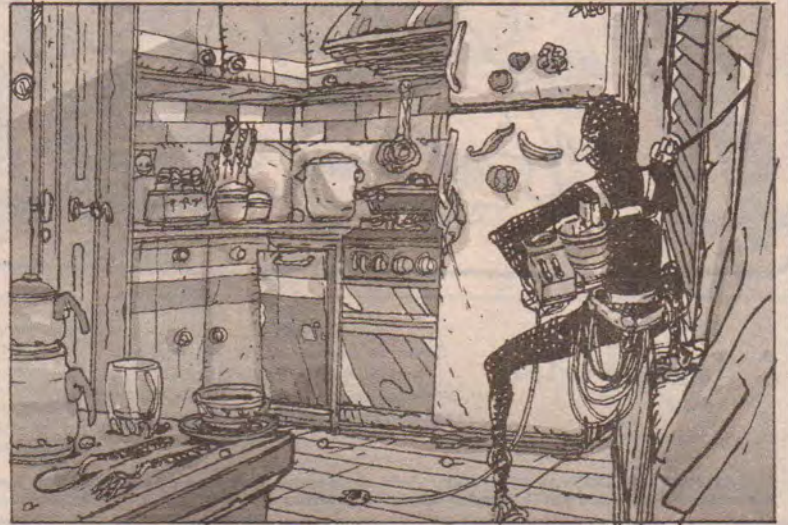
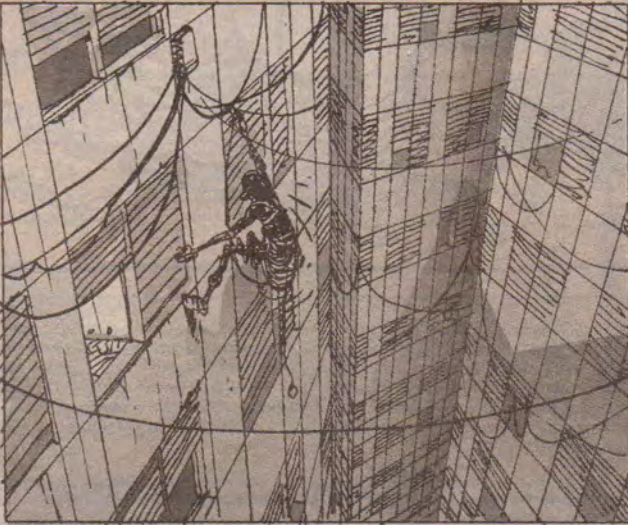
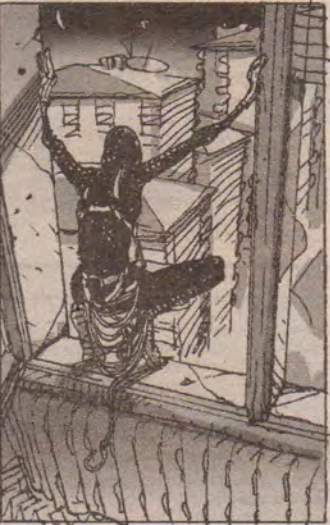
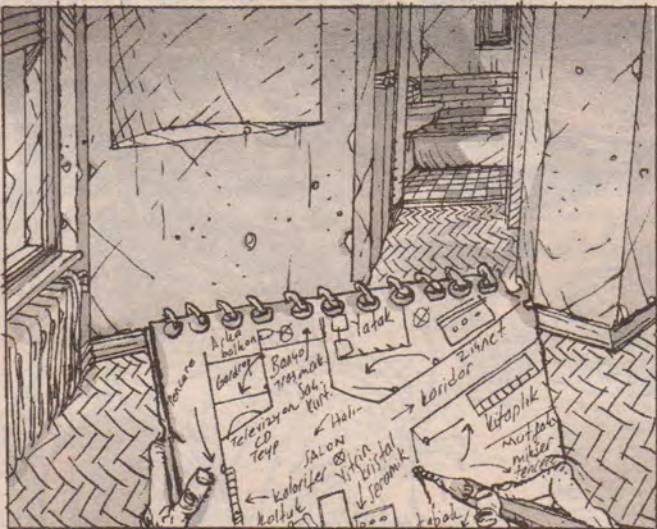
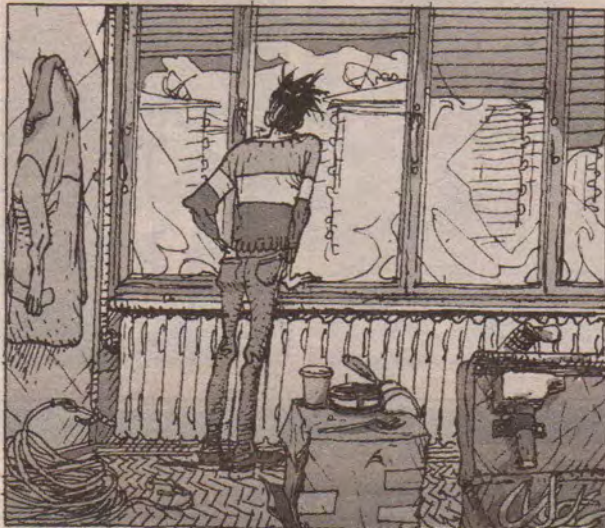
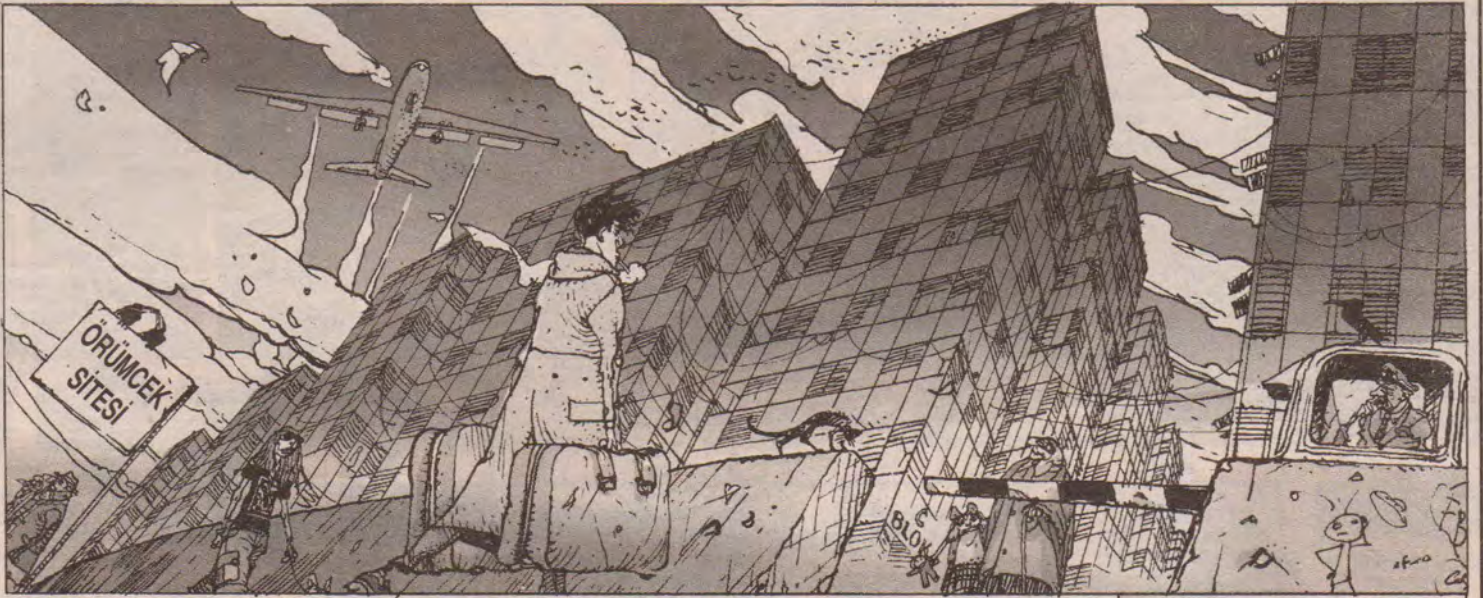
Maymun

Ö R Ü M C E K S İ T E S İ

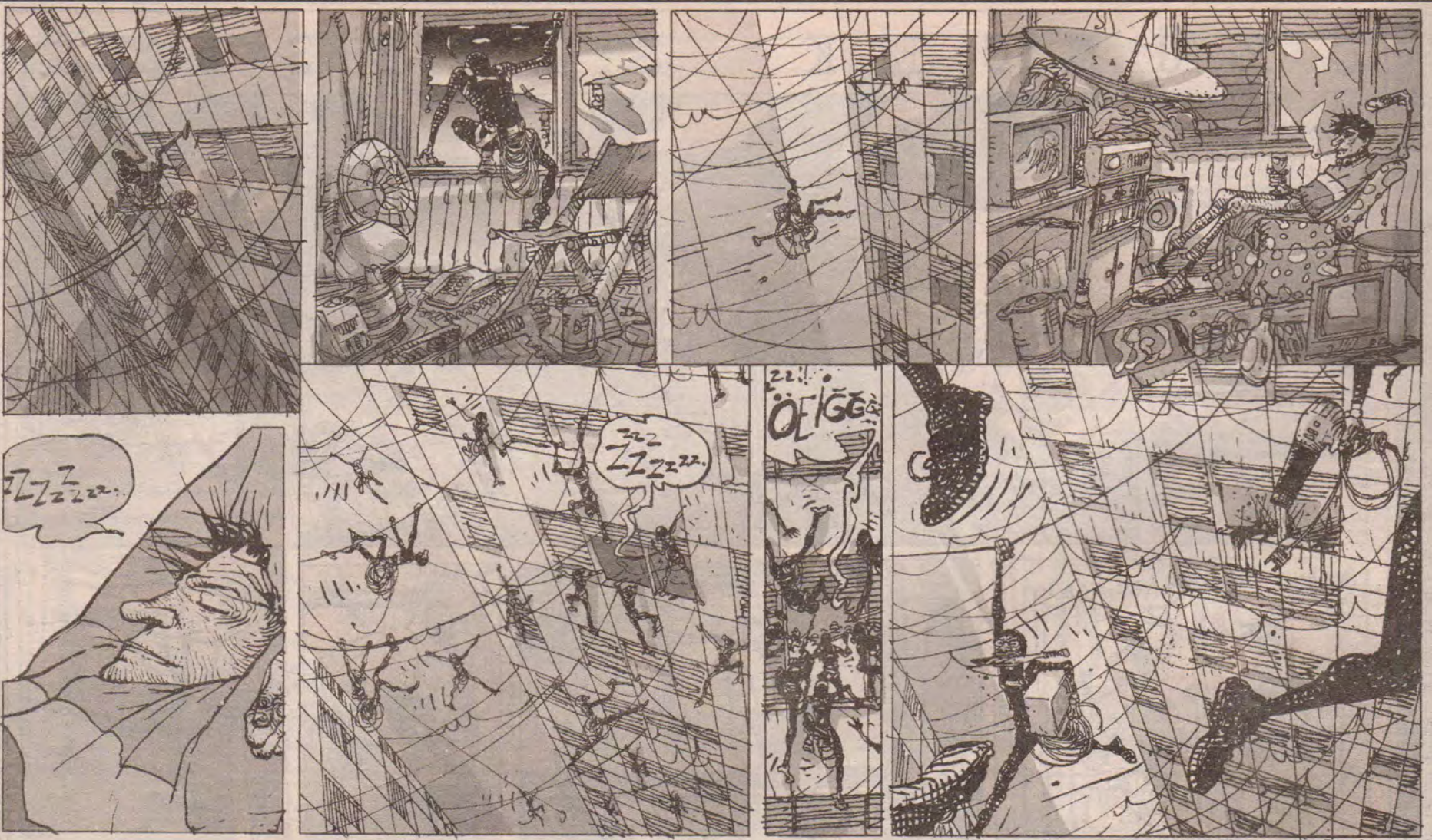
Çizgi-Öykü:
Kenan Yazar

Mekanın en etkili biçimde kullanıldığı uzmanlaşmış apartman modeli, totaliter bir düzenlemeyi yansıtır. Bu plan, milyonlarca insanın tipatip aynı hareketleri yapıp, tipatip aynı çevreye tabi olarak yaşaması sonucunu doğurur... Dışarıdan içeriye gözetildiğinde, bütün TV aygıtlarının, bütün apartman dairelerinde aynı yerde olduğu göze çarpar çoğu zaman... Tipatip aynı yerlerde yemek yer, bağırsaklarımızı boşaltır, cinsel ilişkide bulunuruz. Bir yabancınn elini kolunu sallaya sallaya bir apartman dairesine girip sanki yıllardır orada oturuyormuşcasına herşeyi yerli yerinde bulması iştendir bile değildir...

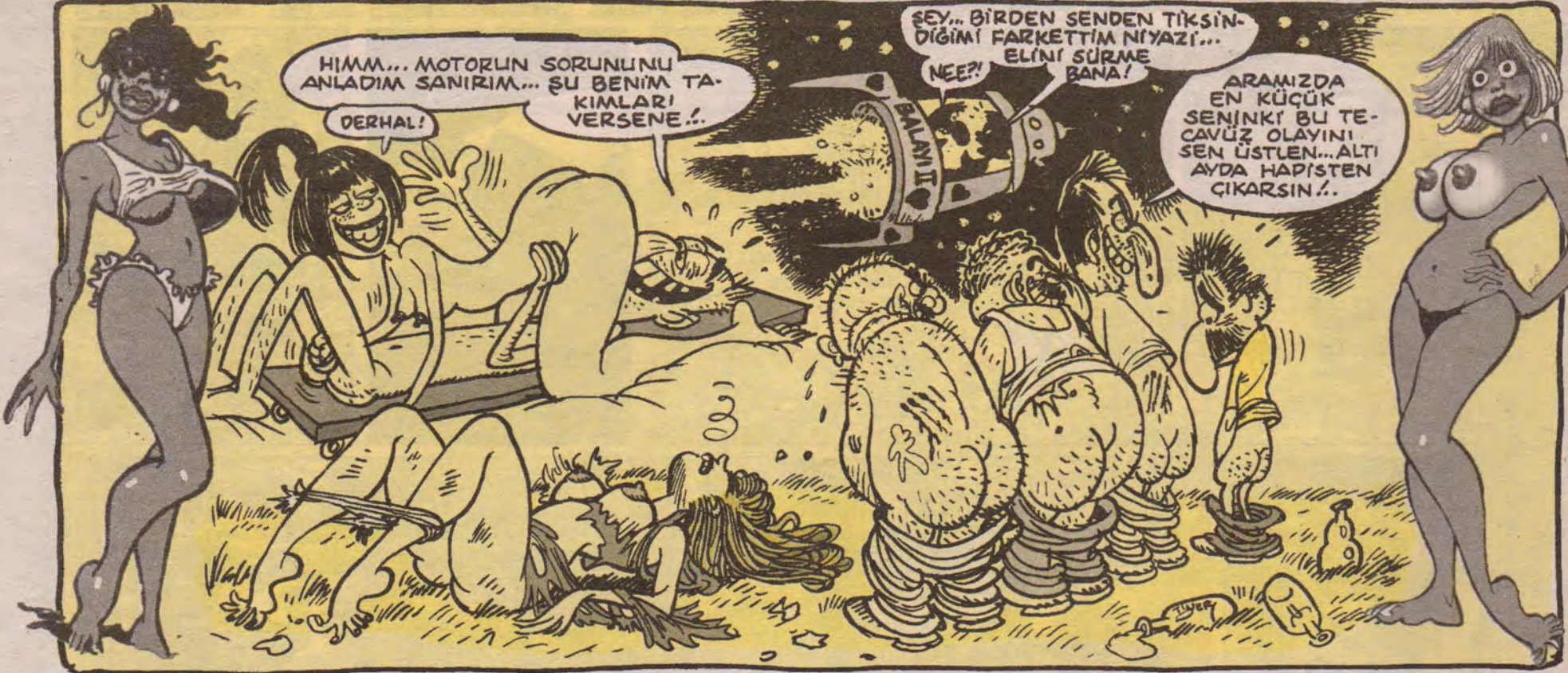
Gündüz VASSAF
(Cehenneme Övgü)

Maymun

TÜÜH!... REZİL KÖŞE..... UTANMAZ MEHMET ERSOY..... TERBİYESİZ ERGÜN GÜNDÜZ...

HBR Maymun

11 Şubat 1999 Perşembe Sayı: 245

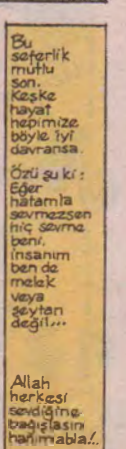
DÖRT M
Basın ve Yayıncılık LTD. ŞTİ. Adına:
İmtiyaz Sahibi: Ergün GÜNDÜZ
Yönetim Kurulu Başkanı: İrfan SAYAR
Yazışılrlı Müdürü ve Müessese Müdürü:
Muammer BARUTÇU

Yazar çizimler: Emrah Ablak, Uğur Aktaş, Alper Atalan, Atilla Atalay, Oktay Can, Hakan Çelik, Latif Demirci, Uğur Durak, Abdülkadir Elçiçoğlu, Ramize Erer, Mehmet Ersoy, Ergün Gündüz, Doğan Güneş, Andaç Gürsoy, Reha İnan, Oğuzhan Kayan, Meral Onat, Ayşe Onal, İrfan Sayar, Osman Şayan, Yavuz Taran, Arda Turaç, Kenan Yazar, Grafik Tasarım: Rıza Küleğec, Bilgisayar Tasarım: Tamer Önder, Arşiv: Savaş Balcı, Ofis Sorumlusu: Cevdet Kılıç, Yönetim Yeri: H.B.R. Maymun Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4, 80220 Pangaltı-Şişli/İST Tel: 234 46 69, 230 68 17, 230 48 64 Fax: 231 17 58 / Elektronik Posta Adr: hbrmaymun@superonline.com ISSN - 1300-5812 Basım Yeri: Dünya Yayıncılık A.Ş. Dağıtım: Bir-Yay A.Ş. HBR Maymun Dergisi'nde yer alan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayımlanamaz. Yazar ve çizimlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç vb hazırlanamaz...

ABONELİK KOŞULLARI: Amerika (Uçak): 1 yıllık abone bedeli- 100\$, 6 aylık abone bedeli- 50\$ Avrupa (Uçak): 1 yıllık abone bedeli- 105 DM, 6 aylık abone bedeli- 50 DM, Yurt içi (posta): 1 yıllık abone bedeli 7,800.000 TL, 6 aylık abone bedeli 3,900.000 TL. **Banka Hesap numarası:** Türkiye İş Bankası Pangaltı Şubesi: 631078 **Döviz hesabı:** DM İçin: 517734 İş Bankası Pangaltı USD İçin: 517748 İş Bankası Pangaltı.

Önemli not: HBR Maymun ve Şebek dergilerini satış noktalarında bulamadığınızda bizi haberdar etmeyi unutmayın.

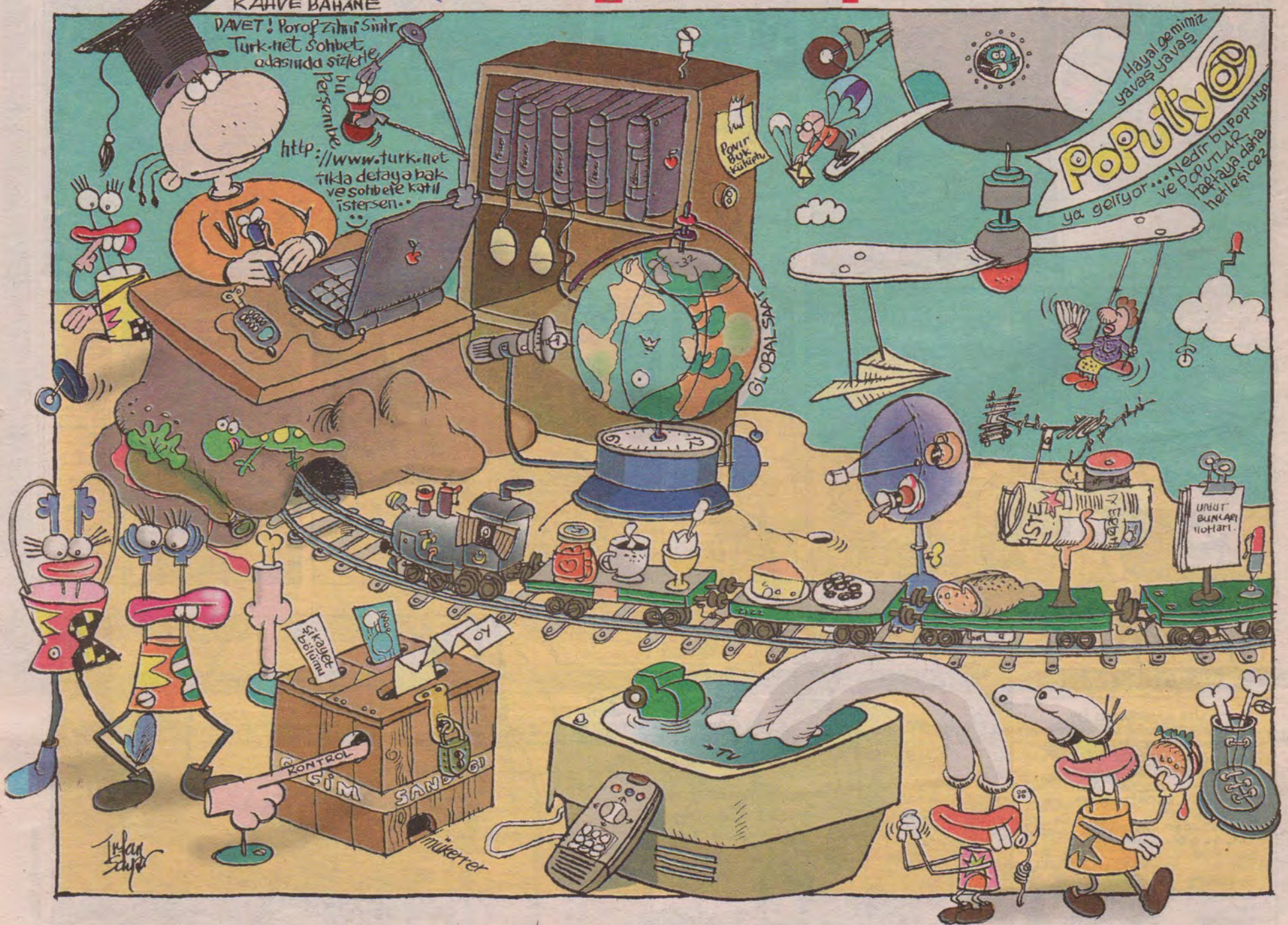

İLİSKİLER

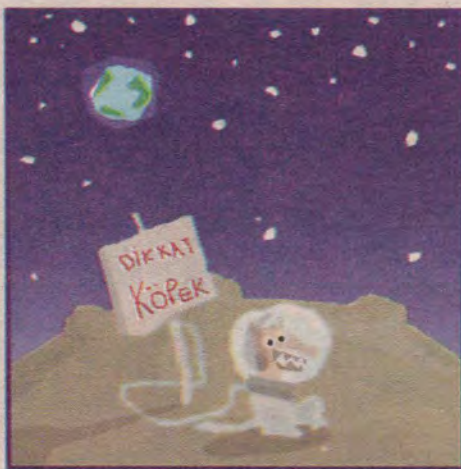
Mehmet Ersoy

Merhaba... Herkesin iyi kötü bir öyküsü var. Kimin diler iyi dönerse, anlatırken onun öyküsü güzel. Ya herkes susarsa ve yalnızca kendisini izlerse... Açık-lamadan, kapatmadan anlatmadan dinlemeden... Olduğu gibi... Sahneye hakiki öyküler dalar. Hepsisi basittir.

OKİCAN DERDİNDE KASAP ET DERDİNDE

ACISIYLA TATLISIYLA
● Fotoğraf editasyonunda Adobe Fotoşop'un interfeysinden kral interfeys tanımam olan diye bağırarak ıstakayı arkadaşının kafasına indirdi. Genç O.C. (19) gazetecilerin yönelttiği soruları kaale almadı.

